

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કે. ડી. દેવન

વિરુદ્ધ

હરભજન એસ. પરિહાર

ઓક્ટોબર ૧૬, ૨૦૦૧

[સૈયદ શાહ મોહમ્મદ કાદરી અને એસ. એન. કુકાન, ન્યાયમૂર્તિ]

ભાડું અને હકાલપટ્ટી:

પૂર્વ પંજાબ શહેરી ભાડું પ્રતિબંધ કાયદો, ૧૯૪૯:

કલમ ૨ (સી) અને ૧૩ (૩) (એ)–વ્યક્તિગત વ્યવસાયના આધારે રહેણાંક મકાનમાંથી ભાડૂઆતને બહાર કાઢવા માંગતો મકાનમાલિક–"મકાનમાલિક"–જેનો અર્થ થાય છે–કલમ ૨ (સી) ના અર્થમાં મકાનમાલિક હોવું જરૂરી નથી કે વ્યક્તિ માલિક હોય–કાયદાના હેતુઓ માટે સંસ્થાએ પરિસરના માલિક અને મકાનમાલિક વચ્ચેનો તફાવત દર્શાવ્યો છે–આ કાયદો મકાનમાલિકના અધિકારો અને જવાબદારીઓ સાથે માત્ર તેમાં વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ જ

વ્યવહાર કરે છે-અધિનિયમના હેતુઓ માટે પરિસરની માલિકી અપ્રસ્તુત છે-કલમ ૧૩ હેઠળ રાહતનો દાવો કરવો - (૩) (એ) વ્યક્તિ કલમ ૨ (સી) ની શરતોના અર્થમાં મકાનમાલિક હોવી જોઈએ-તેના પરિસરનો માલિક હોવું એ ન તો પૂર્વ-આવશ્યકતા છે અને ન તો સુસંગત પરિબળ છે-પ્રતિવાદીના પિતાએ અપીલકર્તાને કબજામાં લીધો છે અને અપીલકર્તાએ પ્રતિવાદીના પિતાને શરૂઆતમાં ભાડું ચૂકવ્યું છે અને તેના મૃત્યુ પર પ્રતિવાદીને ભાડું ચૂકવ્યું છે, કારણ કે આવા પ્રતિવાદી પરિસરનો મકાનમાલિક છે અને કલમ ૧૩ (૩) (એ) હેઠળ રાહત મેળવવાનો હકદાર છે-ભાડું નિયંત્રકે એવી ધારણા રાખીને ખાલી કરાવવાનો આદેશ આપ્યો હતો કે પક્ષકારો અને મકાનમાલિક વચ્ચે જમીનમાલિક અને ભાડૂઆતને સંબંધ અસ્તિત્વમાં છે જે કલમ ૧૩ (૩) (એ) ની જરૂરિયાતને સંતોષે છે. -અપીલકર્તા સત્તામંડળે અપીલને ફગાવી દીધી-ભાડૂઆતને પુનરાવર્તનને ફગાવી દેવાના હાઈકોર્ટના આદેશમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા જોવા મળી નથી.

એમ. એમ. કાસિમ વિરુદ્ધ મનોહર લાલ શર્મા અને અન્યો, એ.આઈ.આર. (૧૯૮૧) એસ.સી. ૧૧૧૩, વિશિષ્ટ.

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન ૧૯૯૯ની સિવિલ અપીલ નંબર ૪૮૩૪.

૧૯૯૮ ના સી. આર. નંબર ૩૭૯૧ માં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના ક.જ.૯૯ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે ઓ. પી. શર્મા, કે. આર. ગુપ્તા, આર. સી. ગુપ્તે અને અભિષેક અત્રે.

પ્રતિવાદી માટે એ. મારિયારપુથમ, મનિન્દર સિંહ, અરુણા માથુર, સુશ્રી પ્રતિભા એમ. સિંગલ અને સુશ્રી કવિતા વાડિયા.

કોર્ટનો નીચેનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો:

આ અપીલ, વિશેષ રજા દ્વારા, ૬ એપ્રિલ, ૧૯૯૯ ના રોજ ૧૯૯૮ ના સી. આર. નંબર ૩૭૯૧ માં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના ચુકાદા અને આદેશમાંથી છે.

અપીલકર્તા દાવો પરિસર નંબર ૨૨૩૫નો ભાડૂઆત છે. પ્રથમ માળ, સેક્ટર ૨૧-સી, ચંદીગઢ (ટૂંકમાં, 'પરિસર') જેનો એક ભખ્તાવર સિંહ માલિક હોવાનું કહેવાય છે. પ્રતિવાદીના પિતા બાગી ચા સિંહે ૧૯૬૫માં અપીલકર્તાને પરિસરના કબજામાં સામેલ કર્યા હતા. પ્રતિવાદીને ૧૯૭૬માં તેમના મૃત્યુ સુધી ભાડું આપવામાં આવતું હતું. ત્યારબાદ, અપીલકર્તા પ્રતિવાદીને ભાડું ચૂકવી રહ્યો છે. પોતાના વ્યવસાય માટે પરિસરની જરૂર હોવાના આધારે પ્રતિવાદીએ પૂર્વ પંજાબ શહેરી ભાડું પ્રતિબંધ અધિનિયમ, ૧૯૪૯ (ટૂંકમાં, 'અધિનિયમ') ની કલમ ૧૩ (૩) (એ) હેઠળ ભાડાની અરજી નંબર ૨૩૧/૧૯૯૬ દાખલ કરી હતી. અપીલકર્તાએ નકારી કાઢ્યું હતું કે તેની અને પ્રતિવાદી વચ્ચેનો સંબંધ ભાડૂઆત અને મકાનમાલિકનો હતો અને વધુમાં નકારી કાઢ્યું હતું કે પ્રતિવાદીને તેના અંગત વ્યવસાય માટે જગ્યાની જરૂર હતી.

બંને પક્ષો દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવાને ધ્યાનમાં લીધા પછી, ભાડું નિયંત્રકને જાણવા મળ્યું કે મકાનમાલિક અને ભાડૂઆતને સંબંધ પ્રતિવાદી અને અપીલકર્તા વચ્ચે અસ્તિત્વમાં છે; એવું પણ જાણવા મળ્યું હતું કે પ્રતિવાદી અધિનિયમની કલમ ૧૩ની પેટા-કલમ (૩) ની કલમ (એ) ની જરૂરિયાતને સંતોષે છે. તદનુસાર, વિદ્વાન ભાડું નિયંત્રકે ૨૫ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૭ના રોજ અપીલકર્તાને બહાર કાઢવાનો આદેશ આપ્યો હતો. તેમણે અપીલ ઓથોરિટી, ચંદીગઢ સમક્ષ તે આદેશને નિષ્ફળ પડકાર્યો હતો, જેમણે ૨૭ જુલાઈ, ૧૯૯૮ના રોજ અપીલ ફગાવી દીધી હતી. ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ ૧૯૯૮ની સિવિલ રીવિઝન નંબર ૩૭૯૧ દાખલ કરીને પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટ સમક્ષ આ બાબતને રજૂ કરી હતી, જેને ૬ એપ્રિલ, ૧૯૯૯ના રોજ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. તે આદેશની માન્યતાને આ અપીલમાં પડકારવામાં આવી છે.

અપીલકર્તા વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી ઓ. પી. શર્માએ ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે કાયદાની કલમ ૨ ની કલમ (સી) માં 'મકાનમાલિક' શબ્દની વ્યાખ્યાને ધ્યાનમાં રાખીને, પ્રતિવાદીને મકાનમાલિક તરીકે ગણી શકાય નહીં; તેમણે "સમયાંતરે મકાનમાલિક હેઠળ હક મેળવનાર દરેક વ્યક્તિ" શબ્દો પર ભાર મૂક્યો હતો અને ભાર મૂક્યો હતો કે કોઈ દસ્તાવેજ દાખલ કરવામાં આવ્યો નથી અને અદાલત સમક્ષ એવી કોઈ સામગ્રી રજૂ કરવામાં આવી નથી કે જે દર્શાવે કે પ્રતિવાદીએ તેની પદવી તેના મૃત્યુ પછી માલિકના વારસદાર પાસેથી મેળવી છે. તેથી, કાયદાની કલમ ૧૩ (૩) (એ) ના હેતુઓ માટે તેને મકાનમાલિક તરીકે ગણી શકાય નહીં.

પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ. મારિયારપુથમે રજૂઆત કરી હતી કે અધિનિયમ પરિસરના માલિક અને પરિસરના મકાનમાલિક વચ્ચેનો તફાવત જાળવી રાખે છે; કલમ ૧૩ (૩) (એ)

ના હેતુઓ માટે, જે જોવાની જરૂર છે તે એ છે કે ખાલી કરાવવાની માંગ કરતી વ્યક્તિ 'મકાનમાલિક' ની વ્યાખ્યાની જરૂરિયાતને સંતોષે છે કે કેમ અને તેથી, તમામ અદાલતોએ યોગ્ય રીતે જણાવ્યું હતું કે પ્રતિવાદી મકાનમાલિક છે અને અપીલકર્તાને બહાર કાઢવાનો આદેશ આપ્યો હતો.

અમારા વિચારણા માટે જે ટૂંકો પ્રશ્ન ઊભો થાય છે તે છે, કાયદાની કલમ ૨ ની કલમ (સી) માં 'મકાનમાલિક' શબ્દનો અર્થ શું છે?, અને શું પ્રતિવાદીને મકાનમાલિક તરીકે યોગ્ય રીતે ઠેરવવામાં આવ્યો છે અને અપીલકર્તાને બહાર કાઢવા માટે હકદાર છે.

ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ નીચે મુજબ છે:

"વિભાગ ૨ (સી): 'મકાનમાલિક' એટલે કોઈ પણ મકાન અથવા ભાડાની જમીનના સંદર્ભમાં ભાડું મેળવવાનો હક ધરાવતી કોઈ પણ વ્યક્તિ, પછી ભલે તે તેના પોતાના ખાતા પર હોય કે તેના વતી, અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિના લાભ માટે, અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિ માટે ટ્રસ્ટી, વાલી, પ્રાપ્તકર્તા, વહીવટકર્તા અથવા વહીવટકર્તા તરીકે, અને તેમાં ભાડૂઆતને સમાવેશ થાય છે, જે હવે પછી અધિકૃત રીતે કોઈપણ મકાન અથવા ભાડાની જમીનને સબલેટ કરે છે, અને, સમયાંતરે મકાનમાલિક હેઠળ માલિકી મેળવનાર દરેક વ્યક્તિ;

ઉપર ટાંકવામાં આવેલી જોગવાઈનું અવલોકન દર્શાવે છે કે વ્યક્તિઓની નીચેની શ્રેણીઓ મકાનમાલિકના અર્થમાં આવે છે: (૧) કોઈપણ વ્યક્તિ કે જે તે સમયે કોઈ પણ ઈમારત અથવા ભાડેથી લીધેલી જમીનના સંબંધમાં ભાડું વસૂલ કરવાનો હકદાર હોય; (૨) કોઈપણ

અન્ય વ્યક્તિ માટે ટ્રસ્ટી, વાલી, રિસીવર, એક્ઝિક્યુટર અથવા એડમિનિસ્ટ્રેટર; (૩) જે ભાડુઆત અધિનિયમ હેઠળ અધિકૃત રીતે કોઈ પણ ઇમારત અથવા ભાડેથી લીધેલી જમીનને પેટા-ભાડે આપે છે અને (૪) સમયાંતરે જમીનદાર પાસેથી હક મેળવતી દરેક વ્યક્તિ. આ ચાર શ્રેણીઓની વ્યક્તિઓમાંથી, 'જમીનદાર'ની વ્યાખ્યામાં સમાવિષ્ટ, શ્રી શર્માએ છેલ્લી શ્રેણીમાંથી આધાર મેળવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. તેમ છતાં, તે શ્રેણી એવી વ્યક્તિનો ઉલ્લેખ કરે છે જેનો હક મકાનના માલિક હેઠળ નહીં, પરંતુ જમીનદાર હેઠળ પ્રાપ્ત થયો હોય. ઉક્ત શ્રેણીના હેતુઓ માટે, તેમાં ઉલ્લેખિત હકનો ટ્રાન્સફર, (૧) થી (૩) સુધીની કોઈપણ શ્રેણી હેઠળ આવવો જોઈએ. કલમ ૨ ની કલમ (સી) ના અર્થમાં મકાનમાલિક બનવા માટે વ્યક્તિ માલિક હોવી જરૂરી નથી; મોટાભાગના કિસ્સાઓમાં માલિક મકાનમાલિક હશે પરંતુ ઘણા કિસ્સાઓમાં માલિક સિવાયની વ્યક્તિ પણ મકાનમાલિક હોઈ શકે છે. એવું હોઈ શકે છે કે આપેલ કિસ્સામાં મકાનમાલિક પણ માલિક હોય પરંતુ કાયદા હેઠળ મકાનમાલિક માલિક હોવો જરૂરી નથી. એ નોંધવું જોઈએ કે કાયદાના હેતુઓ માટે વિધાનસભાએ પરિસરના માલિક અને મકાનમાલિક વચ્ચે તફાવત કર્યો છે. આ કાયદો મકાનમાલિકના અધિકારો અને જવાબદારીઓ સાથે માત્ર તેમાં વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ જ વ્યવહાર કરે છે. કાયદાના હેતુઓ માટે પરિસરની માલિકી મહત્વની નથી.

'મકાનમાલિક' શબ્દની વ્યાખ્યાની નોંધ લીધા પછી, કાયદાની કલમ ૧૩ (૩) (એ) નો સંદર્ભ લેવો ઉપયોગી થશે જે નીચે મુજબ છે:

"કલમ ૧૩ (૧) XXXX XXXX

(૨) XXXXXXXXXXXXXXXX 'XXXXXXXXXX

(૩) (અ) મકાનમાલિક મકાનમાલિકને કબજામાં રાખવા માટે ભાડૂઆતને નિર્દેશ આપતા આદેશ માટે મકાનમાલિક નિયંત્રક પાસે અરજી કરી શકે છે -

(i) રહેણાંક મકાનના કિસ્સામાં, જો -

(અ) તે પોતાના વ્યવસાય માટે તેની જરૂર પડે છે.

ઉપર કાઢેલી જોગવાઈઓનું સાદું વાંચન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે તે હેઠળ રાહતનો દાવો કરવા માટે વ્યક્તિ કલમ ૨ (સી) ની શરતોના અર્થમાં મકાનમાલિક હોવી જોઈએ; તેનું પરિસરનું માલિક હોવું એ ન તો પૂર્વશરત છે અને ન તો સંબંધિત પરિબળ છે.

શ્રી શર્માએ એમ. એમ. કાસિમ વિરુદ્ધ મનોહર લાલ શર્મા અને અન્યો, એ.આઈ.આર.

(૧૯૮૧) એસ.સી. ૧૧૧૩ માં આ અદાલતના નીચેના નિરીક્ષણ પર આધાર રાખ્યો હતો:-

"કલમ ૨ (૧) (સી) ના હેતુઓ માટે 'મકાનમાલિક' શબ્દનો અર્થ એ હોઈ શકે કે એવી વ્યક્તિ કે જે મકાનની માલિક છે અને જેને વ્યવસાયમાં રહેવાનો અને મકાનના વાસ્તવિક કબજામાં રહેવાનો અધિકાર છે. તે એવી વ્યક્તિ છે જે ભાડૂઆતને આ આધાર પર બહાર કાઢવાનો પ્રયાસ કરી શકે છે કે તેને પોતાના વ્યવસાય માટે સદ્ભાવનાથી કબજો મેળવવાની જરૂર છે.

શ્રી શર્માએ રજૂઆત કરી છે કે પ્રતિવાદી માત્ર ભાડાનો સંગ્રહ કરનાર છે અને તેને એવી વ્યક્તિ ન કહી શકાય કે જેને વ્યવસાયમાં રહેવાનો અને અન્ય દરેકને બાકાત રાખીને મકાનનો વાસ્તવિક કબજો મેળવવાનો અધિકાર છે, તેથી તેને કાયદાની કલમ ૧૩ની પેટા-કલમ (૩)

ની કલમ (એ) હેઠળ રાહત આપી શકાતી નથી. અમને ડર છે કે અમે વિદ્વાન સલાહકારની દલીલને સ્વીકારી શકતા નથી. ચુકાદામાં અવલોકનને સમજવા માટે વાસ્તવિક સંદર્ભ અને અદાલતની વિચારણા માટે પડેલી જોગવાઈ પર ધ્યાન આપવું જરૂરી છે. તે કિસ્સામાં બિહાર બિલ્ડિંગ (લીઝ, ભાડું અને હકાલપટ્ટી) નિયંત્રણ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ * (ટૂંકમાં, 'બિહાર અધિનિયમ') ની કલમ ૧૧ (૧) (સી) આ અદાલતની વિચારણા માટે પડી હતી. બિહાર અધિનિયમની કલમ ૨ (ડી) માં 'મકાનમાલિક' શબ્દની વ્યાખ્યા ઘણી સમાન હોવા છતાં, તેની મર્યાદાને ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૧ (૧) (સી) સાથે જોડાયેલા સ્પષ્ટીકરણ । દ્વારા કાપવામાં આવી છે, જે નીચેની શરતોમાં છે:

"સમજૂતી ૧: આ કલમમાં 'મકાનમાલિક' શબ્દમાં કલમ ૨ની કલમ (એફ) માં ઉલ્લેખિત એજન્ટનો સમાવેશ થતો નથી.

તે સ્પષ્ટ છે કે તે કિસ્સામાં સમજૂતીના સંદર્ભમાં 'મકાનમાલિક' શબ્દનો અર્થ મકાનમાલિક દ્વારા તેના વ્યવસાય માટે કબજાની વસૂલાતના હેતુઓ માટે એજન્ટને બાકાત રાખીને સમજી શકાય છે જે વાજબી છે અને જે સદ્ભાવનામાં છે.

દિલ્લી ભાડું નિયંત્રણ અધિનિયમ, ૧૯૫૮ની કલમ ૧૪ (૧) (ઈ) માં પણ આવી જ જોગવાઈ જોવા મળે છે, જે ખાસ કરીને વ્યક્તિગત વ્યવસાયના આધારે ભાડૂઆત પાસેથી કબજાની વસૂલાતના હેતુઓ માટે એજન્ટને મકાનમાલિકના કાર્યક્ષેત્રમાંથી બાકાત રાખે છે.

ઉપરોક્ત ચર્ચા પરથી એવું જાણવા મળે છે કે 'મકાનમાલિક' શબ્દનો આવો કપાયેલો અર્થ અધિનિયમની કલમ ૨ની કલમ (સી) માં તેમાં વપરાયેલી ભાષાની પહોળાઈને ધ્યાનમાં રાખીને લાગુ કરી શકાતો નથી અને કલમ ૧૩ (૩) (એ) ના હેતુઓ માટે તેનો અર્થ મર્યાદિત કરવા માટે અધિનિયમમાં અન્ય કોઈ જોગવાઈ નથી. અપીલકર્તા ૧૯૭૬થી પ્રતિવાદીને પરિસરનું માસિક ભાડું ચૂકવી રહ્યો છે. આમ પ્રતિવાદી અધિનિયમ હેઠળ પરિસરનો મકાનમાલિક છે અને અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૩) (એ) હેઠળ રાહત મેળવવા માટે હકદાર છે. આ મામલાના આ દ્રષ્ટિકોણમાં, અમે પડકાર હેઠળ આ હાઈકોર્ટના આદેશમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા શોધી શકતા નથી. અપીલ યોગ્ય નથી અને તેને નકારી શકાય તેવી છે.

* "૧૧.ભાડૂઆતને હકાલપટ્ટી-(૧) કોઈ કરાર અથવા કાયદામાં સમાવિષ્ટ કંઈપણ વિપરીત હોવા છતાં, ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની જોગવાઈઓને આધિન અને કલમ ૧૨ની જોગવાઈઓને આધિન, જ્યાં ભાડૂઆત કોઈ મકાનનો કબજો ધરાવે છે, તે નીચે આપેલા એક અથવા વધુ આધારો પર કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા હુકમના અમલ સિવાય તેમાંથી હકાલપટ્ટી માટે જવાબદાર રહેશે નહીં.

(સી) જ્યાં મકાન વાજબી રીતે અને સદ્ભાવનાથી મકાનમાલિક દ્વારા તેના પોતાના વ્યવસાય માટે અથવા કોઈ પણ વ્યક્તિના વ્યવસાય માટે જરૂરી હોય, જેના લાભ માટે મકાન મકાનમાલિક પાસે હોય:

પરંતુ જો કોર્ટ એવું વિચારે કે આવા વ્યવસાયની વાજબી જરૂરિયાત ભાડૂઆતને મકાનના માત્ર એક ભાગમાંથી બહાર કાઢીને અને ભાડૂઆતને બાકીનો કબજો ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપીને

નોંધપાત્ર રીતે સંતોષાઈ શકે છે અને ભાડૂઆત આવા વ્યવસાય માટે સંમત થાય છે, તો કોર્ટ તે મુજબ હુકમનામું પસાર કરશે અને ભાડૂઆતને કબજામાં રહેલા ભાગ માટે પ્રમાણસર વાજબી ભાડું નક્કી કરશે, જે ભાગ હવે પછી કલમ ૨ ની કલમ (એએ) ના અર્થમાં મકાનની રચના કરશે અને આમ નક્કી કરેલું ભાડું કલમ ૫ હેઠળ નિર્ધારિત વાજબી ભાડું માનવામાં આવશે.

સમજૂતી.— આ કલમમાં "મકાનમાલિક" શબ્દમાં કલમ ૨ ની કલમ (ડી) માં ઉલ્લેખિત એજન્ટનો સમાવેશ થતો નથી.

જોકે, શ્રી શર્મા દલીલ કરે છે કે અપીલકર્તાને પરિસર ખાલી કરવા માટે થોડો વાજબી સમય આપવામાં આવી શકે છે. કેસની હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારો મત છે કે અપીલકર્તા ૩૫ વર્ષથી વધુ સમયથી પરિસરના કબજામાં હોવાથી, ન્યાયના હિતમાં તેને વૈકલ્પિક આવાસ શોધવા માટે વાજબી સમય આપવો જોઈએ. અમે તે મુજબ તેમને એપ્રિલ, ૨૦૦૨ ના અંત સુધી સમય આપીએ છીએ; જે આજથી ચાર અઠવાડિયાની અંદર સામાન્ય બાંહેધરી દાખલ કરવાને આધિન છે.

તે મુજબ અપીલ ખર્ચ સાથે રદ કરવામાં આવે છે.

આર. પી.

અપીલ રદ કરવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.